

на изливането на вода отъ стомната. За насъ е неприятно изливането на водата, защото стомната остава празна, но за Бога не е така. — Защо умираме? — Защо изпразвате стомната? Хората искатъ да се месятъ въ работитъ на Бога, но тѣ нѣматъ право да вършатъ това. Какво Богъ върши, това не е наша работа. Какъ е създалъ свѣтътъ, това никой досега не е узналъ и нѣма да узнае. Не само досега, но и следъ милиарди години този въпросъ ще остане неразрешенъ и за най-виднитѣ философи. — Защо не може този въпросъ да се разреши? — Понеже той представя опредѣлена величина, която се намира въ постоянно движение. Ако измѣрвате една величина, която е въ покой, вие ще намѣрите нейнитѣ по-важни точки. Обаче, ако тази величина е въ движение, по никой начинъ не можете да намѣрите нейнитѣ главни точки. Такава величина представя въпросътъ за създаването на свѣта. Не мислете, че Богъ седи на едно мѣсто. Като не знаете, какъ Богъ работи, вие искате да фотографирате тази абсолютна величина, да разберете Божиитѣ планове и намѣрения.

Съвременнитѣ хора искатъ да знаятъ, каква е била идеята на Бога за създаването на свѣта. — Идеята за създаването на свѣта, това си ти самиятъ. — Какво нѣщо е доброто? — Доброто, това си ти. — Какво нѣщо е злото? — Злото, това си ти. Злото и доброто, това е самиятъ човѣкъ. Ако злото не съществуваше, човѣкъ никога не би могълъ да разбере доброто. Човѣкъ познава доброто отъ злото. Следователно, злото е подбудителна причина за проява на доброто. Това се потвърждава отъ стиха въ Писанието: „Всичко, каквото се случаваше на онѣзи, които любятъ Бога, се обръща на добро.“ Това се отнася за онѣзи, които любятъ Господа. За Господа е казано: „Ще се весели Господъ въ дѣлата си.“ Това значи: когато човѣкъ стане уменъ и благодаренъ, Господъ ще се весели, че човѣкъ, малкото същество, което Той е създалъ, разбира Божиитѣ закони и ги изпълнява.

Съвременнитѣ хора — хората на 20 в., не трѣбва да живѣятъ като ония на миналитѣ вѣкове. Хората на миналитѣ вѣкове живѣха, както разбираха. Хората на 20 в. иматъ по-правилни разбирания и трѣбва да живѣятъ споредъ тѣхъ. Обаче, сегашнитѣ хора не живѣятъ споредъ своитѣ разбирания, но споредъ разбиранията, които сж имали въ миналото си. Че е така, послушайте се, какво говорятъ младитѣ. Срѣщате нѣкой младъ, който казва: Баба ми и дѣдо ми